

налъ, нищо не се говори за Миларова. Тамъ се говори за други лица, за чуждо прѣстѣпление. Подсѣдимия и неговитѣ защитници се домогватъ до това отказване, за да рисуватъ моралната стойностъ на свидѣтеля и за да докажатъ до колко ще бѣде справедливо да се довѣряваме или не, на такива показания. Тѣ правятъ силогизми малко невъзможни. Тѣ казватъ така: ако единъ свидѣтель покаже *едно*, сетнѣ иде да откаже половината отъ това *едно*, може ли да се вѣрва и на другата половина. Твърдятъ, като казватъ, че е естествено заключението — на такъвъ човѣкъ съвсѣмъ да не се вѣрва. Г-да, това е невъзможно, това е противо естествено, това не може да се приеме. Не можемъ ний за това, че човѣкъ — нека допустнемъ, че Пенковъ лъже — за едно нѣщо е излъгалъ, та да мислимъ, че въ всичкия си животъ е лъгалъ. Защото, въ такъвъ случай, ний не можемъ да имаме свидѣтелски показания. Ний можемъ да казваме за нѣкого, че обича да клѣвети, ний можемъ да намѣримъ въ частния му животъ случаи, гдѣто е казвалъ не истина, но това не значи, че той всѣкога и за всичко лъже. Защото тогава ще отидемъ до такъвъ абсурдъ, щото на показанията, давани отъ лице никога не давано подъ съдъ, никога не опорочено въ лъжа, трѣбва непрѣменно и всѣкога да вѣрваме. Но това е невъзможно. Можемъ ли каза, че Александръ Пенковъ, е клѣветилъ по-напрѣдъ, а сетнѣ си отдрѣпналъ показанията; можемъ ли утвърди това? Ако допустнемъ едно такова прѣдположение, не можемъ ли да допустнемъ и противното, че Пенковъ е твърдѣ добръ говорилъ истината и за други лица, но я отдрѣпва, защото не иска тѣхното наказание, защото не желае тѣ да страдатъ. Това е тоже не морално. Но щомъ единъ пжтъ е въ интереса на нѣкои и други лица, то тази не моралность губи малко отъ значението си. Азъ и по-напрѣдъ имахъ случай да кажа, че човѣкъ, когато изопачава истината за много други хора и въ сжщность, когато изопачава истината въ интереса на една партия, то това се счита отъ тия партизани, особено у насъ, за голѣма моралность и даже въ извѣстни случаи за подвигъ, за доблестъ, че е можалъ да подържи интереса на партията.

Ето защо г-да защитниците не трѣбва да виждатъ голѣма морална несъстоятелность въ показанията на Алек. Пенкова за това, че той е отгѣглилъ по-голѣмата частъ отъ показанията си. Нека не мислятъ, че това е достатъчно да опро-